

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så går vi videre i ordfører-rækken, og den næste er hr. Kristen Touborg.

Kristen Touborg (SF):

Det er SF's opfattelse, at forslaget her er et led i regeringens ideologiske felttog om frit valg og flere private løsninger på de offentlige serviceområder. Det er en ideologi, som SF ikke er enig i. Men vi kan godt se behovet for, at der nu bliver bedre oversigt over lokaliseringen af de mere specialiserede tilbud på undervisnings- og socialområdet, efter at regeringen og Dansk Folkeparti med kommunalreformen har givet anledning til en meget stor spredning af disse tilbud. Men det er bare ikke det, der er hensigten med lovforslaget her.

SF er ikke imod, at kommunerne arbejder på tværs af kommunegrænserne med skole- og ældretilbud m.m., da det jo kan lette borgernes hverdag i høj grad. Et dagtilbud i den by, forældrene arbejder, kan være en udmærket ting. En ældrebolig i børnenes kommune er en udmærket ting. Men de ting arbejder kommunerne jo også med i dag.

Endelig kan man også stille sig meget tvivlende over for, om ikke det arbejde kommer til at give kommunerne endnu flere bureaukratiske og dermed økonomiske byrder. Sporene fra privatiseringen af ældreplejen skræmmer jo unægtelig. Her er det endt i mere kommunalbureaukrati og mindre ældrepleje.

Jeg synes, det er tankevækkende, at det i det seminar, som indenrigsministeren indkaldte os til i mandags, var et gennemgående tema, at man ønskede, at der skulle begrænses i detailreguleringen fra Folketinget til kommunerne. Debatten her i dag har jo i alt fald vist, det ikke er alle, der synes, at det ønske er blevet opfyldt med lovforslaget her. Så jeg vil egentlig gerne her til slut spørge ministeren, om det er regeringens opfattelse, at det ønske, der stærkt blev udtrykt på Vingstedcentret i mandags, imødekommes med det her lovforslag.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det fru Line Barfod som den sidste ordfører.

Line Barfod (EL):

Der er blevet snakket en del om frit valg, og i Enhedslisten synes vi da også, det er vældig positivt, hvis kommuner kan tilbyde, at forældre kan vælge mellem vuggestue eller integreret in-

stitution, kan vælge mellem skovbørnehave og dagpleje, almindelig børnehave og integreret institution, at der er mulighed for, at en forældregruppe kan beslutte, at en børnehave skal være med et bestemt pædagogisk indhold.

Selvfølgelig skal forældrene have mulighed for at få information om, hvad forskellen på de forskellige tilbud er, før de vælger. Men det kan man altså ikke se ud af et standardiseret skema. Der kan man se, om det er en skovbørnehave, og man kan se, hvornår den har åbent, og det er selvfølgelig vigtigt. Men hvis man har to skovbørnehaver, man skal sammenligne, eller to almindelige børnehaver, man skal sammenligne, så er den eneste måde at finde ud af, om det er den ene eller den anden, man skal bruge, at gå hen og snakke med de voksne, der er på den institution, se hvordan børnene har det, mærke stemningen på stedet, for det kan man ikke se ud af et skema.

Jeg kan ikke lade være med, når vi diskuterer alt det her omkring frit valg og regeringens ideologiske korstog, at mindes en af de første gange, vi havde denne debat med Venstres daværende socialordfører, hr. Flemming Oppfeldt, der mente, at det, der især var fordelen ved frit valg, var, at hvis man var utilfreds med sit barns børnehave, så kunne man bare skifte børnehave, ligesom at hvis man var utilfreds med tomaterne henne i supermarkedet, så kunne man gå hen i et andet supermarked og købe tomater.

Det synes jeg ikke er nogen god måde at opfatte den tryghed på, der skal være for vores børn eller ældre eller andre, der er afhængige af offentlige tilbud. Der må være et krav om, at det skal være nogle gode tilbud, hvor der, hvis der er noget galt med børnehaven, skal laves om på det, så der bliver godt igen i den børnehave. Så skal man ikke til at flytte sine børn frem og tilbage eller flytte sine ældre fra plejehjem til plejehjem.

Problemet er, at man her lægger op til, at man skal have nogle skemaer, hvor man kan sammenligne. Det er jo, fordi man i den grad ønsker at få en markedsføring, som om alle de velfærdstilbud, der er, også skal være varer på linje med dem, man kan købe i supermarkedet.

Kl. 14.30

Derfor er det væsentligt at tage debatten, om vi skal være forbrugere eller borgere i det her samfund, om vi skal have muligheden for fælles at have et ansvar for velfærdsydelserne, eller om man skal sige: Hvis fru Olsen er utilfreds med sin hjemmehjælp, jamen så er det, fordi hun har